

kan da ikke motiveres ved Andet, end ved at alle Jordbrugere skulle have Jagtret, eller ved en Bestræbelse efter, at alt Vildtet skulde udryddes. Jeg maa ligeledes være enig i, at en Control med den foreskrevne Anmeldelse vilde være umulig, og fremdeles forekommer det mig, at den Frist af 24 Timer, inden hvilken Afleveringen skulde skee, især paa visse Aarstider, vilde være altfor lang; thi det kunde affedkomme, at det Vildt, som dog tilstaaes at være Jagtrettens Giers Eiendom, forraadner, og saaledes aldeles ikke kommer ham til nogen Nytte, og jeg skulde derfor ansee det for billigt, at Vindringsforslaget burde gaae ud paa, at han strax, eller saa hurtigt som muligt, skulde gjøre Anmeldelse for Jagteieren. Der vil ogsaa opstaae den Uleilighed ved den almindelige Tilbudelse til at skyde, at Jagteieren ogsaa paa anden Maade vil lide et stort Skaar i Benyttelsen af sin Eiendomsret, eftersom han kan blive overfømmet, om jeg saa maa sige, med en betydelig Deel Vildt, som han, navnlig i Egne, der ere fraliggende fra Hovedstaden, ikke vil være istand til at føre sig til Nytte. Jeg skal endnu blot tillade mig at hentyde paa, at Vindringsforslaget angaaer alle Jordbrugere, altsaa ogsaa de Betjente, der ere ansatte ved Jagt- og Forsvæsenet. Nu vil jeg f. Ex. tænke mig det Tilfælde, at en kongelig Skovrider har en Jordlod — og dette er saagodt som altid Tilfældet — der grændser op til en kongelig Skov; naar man nu bogstavelig vilde følge Vindringsforslaget, maatte den kongelige Skovrider derfor have Ret til at sælde Hs. Majestæts Vildt, der kommer paa hans Lod, mod at anmeldte det for de to nærmeste Naboer, og derefter aflevere det til sig selv (Ja!)

Ungskaar: Jeg kan heller ikke stemme for det første Forslag, som her foresligger. Efter mit Begreb ligger Begrebet om Jagtretten ikke alene deri, at Bedkommende faaer Vildtet, der bliver sædret paa hans Jagtterritorium, men ogsaa deri, at han har Eneret til at jage Vildtet, og at deri skeer Indgreb ved det Forslag, som her er gjort, det troer jeg ligger klart for Dagen. Det, som der skulde kunne begrunde et saadant Indgreb i Eiendomsretten, skulde da ligefrem, som ogsaa bemærket af en æret Landsstingsmand, være det, at Almeenvellet fordrede

det, og jeg vil meget gjerne indrømme, at Begrebet om, hvorvidt Almeenvellet kan fordre det eller ikke, kan være tvivlsomt, da selve Begrebet er temmeligt elastisk og bliver det mere og mere ved de forskjellige Leiligheder. Jeg for min Part troer imidlertid, at Almeenvellet fyldestgøres ved det Forslag, som jeg har tilladt mig at stille, der strækker sig saa vidt, som jeg troer, at man kan gaae i denne Sag. Det er den vigtigste Støtte, som jeg derved har søgt saavidt muligt at raade Bod paa, og hvorved jeg har taget Hensyn til de forskjellige Grindringer, der bleve gjorte sidst ved det Forslag, som jeg da havde tilladt mig at gjøre. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale dette mit Forslag til den ærede Forsamling.

Indenrigsministeren: Jeg troer rigtignok, at man seiler, naar man vil give denne Sag Udseende af, at her var Spørgsmaal om Anvendelse af Grundlovens § 87, som om her var Tale om at sætte de nærværende Eiendomsbestodere ud af deres Eiendom, mod en fuldstændig Erstatning for denne Eiendom, fordi Almeenvellet fordrede det, og det er jo den eneste Lovartikel, som vi have, der saaledes direkte henviser til Almeenvellet; thi at man ellers ved at give Love skal see hen til hvad der kan være til det almindelige Bedste, ligesom først og fornemmelig, hvad der er stemmende med Retfærdighed, er jo en Selvfølge. Naar man særskilt paaberaaber sig Almeenvellet som Lovsgrund, saa maa jeg antage, at man derved har villet sigte til en Berøvelse af Eiendommen i Genhold til denne Grundlovs Artikel om fuldstændig Erstatning; men ved nærværende Forslag, saaledes som det er fremsat under Nr. 3 paa Afstemningslisten, der er der aldeles ikke Tale om nogen Erstatning, og det er altsaa klart, at Forslaget selv saaledes ikke fremtræder som Anvendelse af den tilsigtede Artikel i Grundloven. Det kan altsaa kun motiveres derved, at det er stemmende med Lovgivningen overhovedet, med Retfærdighed i og for sig, at der saaledes er Tilstrækkeligt, som forvarer en saadan Forandring i det hidtil Bestaaende; men for at bedømme dette, troer jeg, at man maa see hen til, af hvor indgribende Naturen er eller ikke er, og jeg troer da, at man vil finde, hvilket ogsaa allerede er fremhævet